

Verloren

Ik slaap niet veel, ik rust niet uit,
ik zuig mijn longen vol met teer.
Zuip, gebruik totdat ik struikel,
maar krabbel op, want ik wil meer.

Ik schreeuw de mensen wakker,
elke nacht, keer op keer.
Ik ben zo bang om je te missen,
dus roep ik: 'Wie komt er nog meer?'

Ik wil het later maken dan de ander.
Niet jij, maar ik zorg voor de goede sfeer.
Lul maar dat m'n ruggengraat ontbreekt,
ik heb er inderdaad niet één, ik heb er meer.

Maar zo nu en dan, ik geef het toe,
dan luister ik en leer
dat na al dat feesten, ook mijn lijf soms zegt:
'Het is genoeg geweest, ik kan niet meer.'

Dan slaap ik veel, dan rust ik uit
en zorg ik dat ik daarvan profiteer.
Dan kom ik bij overdag
en probeer het vanavond nog een keer.